

[Justitsministeren]

ende løsladelse. Han var ledsaget af to fængselsbetjente.

På vej tilbage til anstalten fik indsatte overtalt det ledsagende personale til at lade ham få adgang til at hilse på en bekendt, der var ansat på Orient Bar, hvortil de ankom ca. kl. 19.30. Efter omkring 15 minutters ophold fik indsatte tilladelse til at gå på toiletet alene, men da han efter ca. 15 minutters forløb ikke var kommet tilbage, og da det straks herefter blev konstateret, at den indsatte var undvejet, blev politiet alarmeret.

Den indsatte blev anholdt den 12. juli 1978 kl. 2.40, efter at han i nattens løb bl. a. forulempede en person, som han har polititilhold om ikke at henvende sig til eller forulempe.

Justitsministeriet er sindet at tiltræde anstaltens indstilling om, at der indledes tjenstligt forhør mod en af de ledsagende fængselsbetjente for tjenesteforseelse under udgangen.

Direktoratet for kriminalforsorgen har den 26. juli 1977 udsendt en vejledning for udgangsledsagere. Ifølge vejledningen skal ledsageren inden udgangen skaffe sig kendskab til den person, han skal ledsage, hans baggrund og hans øvrige forhold i og uden for anstalten, dels ved gennemlæsning af indsattes akter, dels ved samtaler med det personale, der kender den indsatte.

Ledsageren skal ved personlig samtale med den indsatte inden udgangen sikre sig, at den indsatte har sat sig ind i, hvilke bestemmelser for hans færden der skal overholdes under udgangen, herunder at udgangstilladelsen kun omfatter den eller de personer, det udtrykkeligt er givet indsatte tilladelse til at besøge.

Under udgangen skal ledsageren holde tilsyn med den indsatte, så han hele tiden kan konstatere, hvor den indsatte befinder sig, og hvad han foretager sig. Ledsageren bør derfor normalt altid være i nærheden af eller opholde sig i samme rum som indsatte. Ledsageren bestemmer, hvor den indsatte må færdes, og visse lokaliteter såsom værtshuse og barer må under ingen omstændigheder besøges.

Justitsministeriet finder, at de allerede gældende regler, såfremt de følges af udgangsledsageren, er fuldt tilstrækkelige til at sikre, at en indsat på udgang ikke forulemper offeret for sin forbrydelse.

Til statsministeren (31/7 78) af:

Thorndahl (FP):

»Kan statsministeren bekræfte oplysninger i dagspressen, hvoraf det fremgår, at ministeren for skatter og afgifter, Jens Kampmann, umiddelbart før loven mod byboers besiddelse af landbrugsejendomme blev vedtaget, erhvervede sig en større landbrugsejendom ved Silkeborg og derefter i folketinget stemte for en lovgivning, der udelukkede andre byboer end Jens Kampmann fra at erhverve sådanne landbrugsejendomme?«

(Spm. nr. 1074).

Begrundelse.

Ministeren for skatter og afgifter, Jens Kampmann, varetager på regeringens vegne ansvaret for at tilvejebringe statens indtægter. Jens Kampmann personificerer dermed skatteopkrævningen og er det personlige eksempel for landets øvrige skatteydere både med hensyn til skattelovgivningens formelle side og ikke mindst med hensyn til den moralske del.

Ministeren for skatter og afgifter har derfor gennem den sidste tid ført sig stærkt frem med en moralsk betonet kritik af en række skatteyders lovlige anvendelse af den gældende lovgivning.

På denne baggrund er det af offentlig interesse at få fastslået, om Jens Kampmann er regeringens Tartuffe, og om skatteministerens moralisering alene er udtryk for hykleri. Denne karakteristik vil kunne retfærdiggøres, såfremt det er korrekt, at Jens Kampmann med en sikker viden om, at en snarlig lovgivning vil udelukke muligheden for for ham som bybo at erhverve en landbrugsejendom, umiddelbart forinden får købt en landbrugsejendom og derefter i folketinget stemmer direkte i modsætning til den handel, han netop har indgået.

Besvarelse (10/8 78):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Minister for skatter og afgifter Jens Kampmann har over for mig oplyst, at han i 1971 erhvervede en mindre landbrugsejendom ved Silkeborg. Handelen blev indgået i juni 1971.

Lovforslag om at indføre det såkaldte hovederhvervskrav samt en bopælspligt ved